

børn. Her har vi virkelig et reelt ligestillingsproblem, men den diskussion bør vi nok tage en anden gang, hvor alene dette emne drøftes.

Afslutningsvis synes jeg derfor, det er vigtigt at understrege, at Det Konservative Folkeparti gerne deltager i en udvidet ligestillingsdebat, og at vi deler SF's utilfredshed med Ligestillingsrådets arbejde og ikke mindst med den ikkeeksisterende debat. Men vi kan ikke støtte det løsningsforslag, SF fremlægger.

Vibeke Peschardt (RV):

SF skal ikke have utak for at foreslå ændringer i opgavefordelingen i Ligestillingsrådet, for det er der efter Det Radikale Venstres opfattelse faktisk behov for.

I mit parti har vi her i sommer meget nøje fulgt debatten i medierne om Ligestillingsrådet, og når nogle ligefrem foreslår rådet nedlagt, fordi ligestillingen mellem mænd og kvinder i samfundet skulle være indført, begynder alle de røde lamper at blinke – i hvert fald i mit hoved. Men jeg har også beskæftiget mig med ligestilling i så tilpas mange år, at jeg f.eks. godt kan huske, hvordan det var, dengang kvinderne kun havde 14 ugers barselorlov og mændene slet ingen. Vi skal ikke længere tilbage end til 1982, og jeg må nok sige, at der er sket et skred af dimensioner på så kort tid. På den anden side er det også nyttigt, for ikke at sige velkomment, med provokationer eller holdninger. Det kan jo få Folketinget til at standse op og spørge, om ikke tiden er inde til nybrud og ændringer, og det er jeg enig i den er på mange fronter.

Nu er det jo ikke længere siden end i går, Folketinget forholdt sig til et andet SF-forslag om ændrede barselorlovsregler for mænd. Jeg skal ikke genoplive den debat, men det er jo en realitet, at der er noget, der halter i hele problemkomplekset arbejdsliv/familieliv. Kvindernes erobring af arbejdsmarkedet inden for de sidste 20 år har betydet meget store ændringer for både familierne, udviklingen af den offentlige sektor og arbejdsmarkedet som helhed.

Både i familierne og på arbejdsmarkedet er der brug for nytænkning, holdningsændringer og strukturændringer. Jeg kan blot nævne en ting som aftalt ret til deltid. Det problem og flere andre er ikke løst, og dem kan Ligestillingsrådet heller ikke løse, hverken i sin nuværende form eller efter en eventuel omstrukturering af rådet. Men et omdefineret Ligestillingsråd kunne bedre end i dag medvirke til holdningsændringer og på den måde påvirke arbejdsmarkedet og

især arbejdsmarkedets parter, der ikke er så lette at danse med. Løn- og arbejdsforhold er deres gebet, men tænk, hvis man kunne få dem til at tænke i arbejdsliv/familieliv-baner. I Det Radikale Venstre vil vi gerne bidrage med forslag til, hvordan et omdefineret Ligestillingsråd kunne medvirke i denne proces og til løsningen af andre af de stadig uløste opgaver, som SF så rigtigt påpeger i sit beslutningsforslag.

Ligestillingsrådets nuværende opgave går ifølge loven ud på bredt og uspecificeret at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder i det danske samfund. Men jeg synes godt, man kan spørge, om den sammenblanding af politik og jura, som i dag finder sted i Ligestillingsrådet på grund af den nuværende konstruktion og lovgivning, er hensigtsmæssig. Rådet udtaler sig i en række juridiske spørgsmål om ligeløn og ligebehandling. Det kunne man sætte jurister eller andre til at finde ud af, for det er ren sagsbehandling. Det er også sådan, jeg læser SF's forslag.

Dernæst kunne vi godt tænke os, at det udpegede Ligestillingsråd fik nogle beføjelser til reel holdningspåvirkning og penge til udadvendte aktiviteter, der løbende gjorde opmærksom på f.eks. den manglende sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, manglende ligeløn, kvindearbejdsløshed, uddannelse osv. osv. Det er ikke ret mange år siden, vi her i Folketinget næsten havde konsensus, når vi behandlede spørgsmål om ligestilling. I Det Radikale Venstre håber vi meget, at disse brede flertal i ligestillingspolitikken kan genopstå, og det vil vi arbejde for.

Vi kan ikke støtte SF's forslag, som det ligger her, selv om der er dele af det, vi synes er meget rigtige. F.eks. bryder vi os ikke om, at ordet ombud overhovedet optræder. Der er én ombudsmandsinstitution i Danmark – ja, nu ved jeg godt, vi også har en forbrugerombudsmand, men flere skal vi i hvert fald heller ikke have. Derimod kan vi støtte forslaget om, at der nedsættes et udvalg, der skal komme med forslag til fornyelse og forandringer.

Annette Just (FP):

Så er vi her igen. Nu skal vi tale om at nedsætte nye udvalg, nye kommissioner, nye ombudsmænd og fastsætte nye regler, for at vi kan være helt sikre på, at alle har forstået, der er forskel på mænd og kvinder. Det må være det, SF ønsker.